

PARAULA I VIDA

L'Eucaristia font i cim de la vida cristiana

En la diada del **Corpus Christi** retrobem la gran veritat de la nostra fe que el Concili Vaticà II afirmà amb encert: «**L'Eucaristia és la font i el cim de la vida i de la missió de l'Església**» (cf. LG 11). Contemplant de manera més assídua el rostre del Verb Encarnat, realment present en el sagrament de l'Eucaristia, practicarem l'art de l'oració i ens comprometrem millor de cara a la caritat i a l'evangelització. «Corpus» és caritat i és missió.

Afirma el Papa Francesc: «Nosaltres els cristians tenim necessitat de participar a la Missa dominical perquè només amb la gràcia de Jesús, amb la seva presència viva en nosaltres i entre nosaltres, podem posar en pràctica el seu manament, i així ser els seus testimonis creïbles (...). Anem a Missa el diumenge per trobar el Senyor resuscitat, o millor dit per deixar-nos trobar per Ell, escoltar la seva paraula, nodrir-nos a la seva taula, i així fer Església, és a dir, ser el seu Cos místic vivent en el món». Només si vivim de l'Eucaristia, serem millors cristians, perquè l'Eucaristia ens uneix a Crist i ens uneix a tots com Església. Ens identifica i ens fa cristians. Perseverar a «santificar les festes» és avui un compromís que hem de viure amb perseverança, amb fidelitat, i ensenyar-ho als infants i als joves, intentant que s'hi trobin bé, que hi participin activament, que esdevingui hàbit i virtut en ells, perquè ho vegin en els adults. No basta mirar-la per la tele. Qui pugui, qui no tingui un obstacle insalvable de salut o vellesa, no pot deixar de participar presencialment en la missa dominical. Ha de sentir-se membre viu de la família eclesial, unint-se a la seva comunitat.

Si valorem la missa i volem que sigui celebrada als nostres pobles i poblets, hem de col·laborar més amb els

nostres sacerdots. Estem acabant les forces fent equilibris per servir els pobles. Els capellans sovint van massa plens els caps de setmana per tal d'oferir l'Eucaristia arreu. ¿Podríem fer més perquè les eucaristies fossin potser menys, però millor preparades i en milloríssim la celebració sense presses, millorant l'actitud d'amor al Senyor que ens ve a visitar amb la seva presència amorosa? Si no es pot celebrar cada diumenge la missa al nostre poble ¿acceptarem desplaçar-nos al poble veí o al més gran, i ajudar els padrins a desplaçar-s'hi, perquè no restem sense la gràcia de Crist? «No podem viure sense el diumenge» —deien els màrtirs d'Abitínia (303)—, no podem deixar de reunir-nos, d'escoltar la Paraula i menjar el Pa de vida, ajudar els pobres i animar-nos en l'esperança i la fe. ¿M'estimo i té repercussió en la meua vida, la missa de cada diumenge? ¿Fem costat als sacerdots i diaques, als laics i laiques enviats en missió pel Bisbe, per presidir una celebració en absència o en espera del prevere? Sense oblidar la pregària per les vocacions i els aplecs de pregària comunitària alternatius, com el Rosari, la Litúrgia de les Hores o la lectura i el comentari de la Paraula entre nosaltres.

L'Eucaristia és el memorial viu de la Pasqua, l'esdeveniment central de la història de la humanitat. Cal que estimem molt la missa, tant la del diumenge, la pasqua setmanal, com també la de cada dia. I estimar la presència real del Senyor que ens porta després a l'adoració silenciosa del Crist, present en el sagrari o la custòdia. Fem que l'Eucaristia esdevingui el centre de la vida i de la missió de l'Església i de cada cristià.

† **Joan-Enric Vives**
Arquebisbe d'Urgell

ACTUALITAT

Solemnitat de la Pentecosta i Confirmacions a la Catedral

El dissabte 27 de maig i el diumenge 28, Solemnitat de la Pentecosta, a la S.E. Catedral de Santa Maria de La Seu d'Urgell, l'Arquebisbe Joan-Enric va administrar el sagrament de la Confirmació a 30 joves de la Parròquia de Sant Ot de La Seu d'Urgell i 2 joves de la Parròquia de Gòsol. Acompanyà l'Arquebisbe el Vicari General i Rector de la Parròquia, Mn. Ignasi Navarri, Mn. Pau Bellido, Rector de Gòsol i el P. Martí Hinojosa, així com els catequistes que han preparat els joves durant la seva catequesi. Al final de la Missa, l'Arquebisbe regalà als joves el Nou Testament, i la parròquia una bella estampa record de la seva Confirmació.

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Pacem in Terris, del papa Joan XXIII, va néixer en un context històric de profunda crisi internacional: els conflictes a Algèria i al Congo del 1962, l'annexió de Nova Guinea a Indonèsia, les lluites a Laos, les noves matances a Algèria, una segona crisi al Congo, els contrastos entre els soviètics i les forces aliades de Berlín, que van desembocar en la forta tensió entre els Estats Units i la Unió Soviètica per la qüestió cubana, posant en perill la pau internacional... En els seus missatges radiofònics durant la II Guerra Mundial, Pius XII ja havia posat l'atenció en el tema de la pau tot destacant l'estreta relació que hi ha entre la pau i el recte ordre social.

Des de la seva publicació l'11 d'abril de 1963, l'encíclica de Joan XXIII va provocar un immens interès a causa de

El do de la pau davant l'horror de la guerra

la importància de la qüestió tractada. Es pot dir que aquesta encíclica és considerada com l'anunci evangèlic de les condicions de la pau. Al document, el Sant Pare fa evident que la pau vol dir el desenvolupament global de cada home, de cada poble. No és ni l'absència de guerra, ni l'equilibri militar entre opinions oposades, sinó un treball coral que involucra tota la família humana en la realització d'un ordre social més just, fonamentat en quatre pilars: la veritat, la justícia, la solidaritat i la llibertat.

Des del punt de vista de la veritat, l'encíclica afirma que totes les comunitats polítiques són iguals en dignitat natural. D'aquí se segueix que cadascuna tingui dret a l'existència i al desenvolupament mateix. Pot passar que algunes nacions avantatgin altres en el grau de cultura, civilització, etc. Això, lluny de ser una causa lícita de dominació, constitueix més aviat una obligació per prestar més ajuda al progrés comú de tots els pobles.

Des del punt de vista de la justícia internacional, cada comunitat política té el

deure de reconèixer i respectar els drets de les altres comunitats. Això implica que, així com en les relacions privades els homes no poden buscar els seus propis interessos a costa del dany a tercers, de la mateixa manera les comunitats polítiques no poden, sense incórrer en delictes, procurar-se un augment de riquesa que constitueixi injúria o repressió de les altres nacions.

Des del punt de vista de la solidaritat, en l'ordre internacional cal que les comunitats polítiques es moguin a l'onada del convenciment del bé comú particular, que no es pot separar del bé propi de tota la família humana. Aquesta és una de les principals novetats de l'encíclica perquè pressuposa l'existència del bé comú universal.

Mn. Eduard Salinas

PALABRA Y VIDA

La Eucaristía fuente y cima de la vida cristiana

En el día del **Corpus Christi** reencontramos la gran verdad de nuestra fe que el Concilio Vaticano II afirmó con acierto: «**La Eucaristía es la fuente y la cima de la vida y de la misión de la Iglesia**» (cf. LG 11) Contemplando de forma más asidua el rostro del Verbo Encarnado, realmente presente en el sacramento de la Eucaristía, practicaremos el arte de la oración y nos comprometemos mejor de cara a la caridad y a la evangelización. «Corpus» es caridad y misión.

Afirma el Papa Francisco: «Nosotros los cristianos tenemos necesidad de participar en la Misa dominical porque sólo con la gracia de Jesús, con su presencia viva en nosotros y entre nosotros, podemos poner en práctica su mandamiento, y así ser sus testigos creíbles (...). Vamos a Misa el domingo para encontrar al Señor resucitado, o mejor dicho, para dejarnos encontrar por Él, escuchar su palabra, nutrirnos en su mesa, y así hacer Iglesia, es decir, ser su Cuerpo místico viviente en el mundo». Sólo si vivimos de la Eucaristía, seremos mejores cristianos, porque la Eucaristía nos une a Cristo y nos une a todos como Iglesia. Nos identifica y nos hace cristianos. Perseverar en «santificar las fiestas» es hoy un compromiso que debemos vivir con perseverancia, con fidelidad, y enseñarlo a los niños y jóvenes, intentando que se encuentren bien, que participen activamente, que se convierta en hábito y virtud en ellos, porque lo vean en los adultos. No basta con mirarla por la tele. Quien pueda, quien no tenga un obstáculo insalvable de salud o ancianidad, no puede dejar de participar presencialmente en la misa dominical. Debe sentirse miembro vivo de la familia eclesial, uniéndose a su comunidad.

Si valoramos la misa y queremos que sea celebrada en nuestros pueblos y pueblecitos, debemos colaborar más con nuestros sacerdotes. Se agotan nuestras fuerzas haciendo equilibrios para servir a los pueblos. Los curas a menudo van demasiado llenos los fines de semana para ofrecer la Eucaristía por todas partes. ¿Podríamos hacer más para que las eucaristías fueran quizás menos, pero mejor preparadas y mejoraríamos la celebración con menos prisas, mejorando la actitud de amor al Señor que viene a visitarnos con su presencia amorosa? Si no se puede celebrar cada domingo la misa en nuestro pueblo ¿aceptaremos desplazarnos al pueblo vecino o al mayor, y ayudar a los ancianos a desplazarse, porque no quedemos sin la gracia de Cristo? «No podemos vivir sin el domingo» —decían los mártires de Abitinia (303)—, no podemos dejar de reunirnos, de escuchar la Palabra y comer el Pan de vida, ayudar a los pobres y animarnos en la esperanza y la fe. ¿Tiene repercusión en mi vida, la misa de cada domingo? ¿Apoyamos a los sacerdotes y diáconos, a los laicos y laicas enviados en misión por el Obispo, para presidir una celebración en ausencia o en espera del presbítero? Sin olvidar la oración por las vocaciones y los encuentros de oración comunitaria alternativos, como el Rosario, la Liturgia de las Horas o la lectura y el comentario de la Palabra entre nosotros mismos.

La Eucaristía es el memorial vivo de la Pascua, el evento central de la historia de la humanidad. Debemos amar mucho la misa, tanto la del domingo, la pascua semanal, como también la de cada día. Y amar la presencia real del Señor que nos lleva después a la adoración silenciosa de Cristo, presente en el sagrario o la custodia. Hagamos que la Eucaristía se convierta en el centro de la vida y la misión de la Iglesia y de cada cristiano.

† Joan-Enric Vives
Arzobispo de Urgell

Festa de Sant Isidre Llaurador

La Festa de Sant Isidre Llaurador, patró dels pagesos, s'ha celebrat enguany en molts i diversos indrets de la nostra diòcesi, des de la Cerdanya a Agramunt. A Guils de Cerdanya se celebrà amb solemnitat, ja que és la Festa Major del poble el 15 de maig. Es va sortir amb la imatge del sant en una processó que fou seguida per la major part de fidels, encapçalats pels alcaldes de Guils i Puigcerdà. Durant la processó també es va celebrar la benedicció del terme, presidida per Mn. Josep Uriel Álvarez. Després s'acabà al temple parroquial on se celebrà la Missa solemne. En acabar, els participants van unir-se a un dinar de germanor.

També la Parròquia de Santa Cecília de Bolvir va celebrar una Eucaristia a llaor de Sant Isidre Llaurador, que fou presidida pel Rector, Mn. Gabriel Casanovas, i a la que va assistir-hi l'Alcalde. També a Bolvir va sortir en processó el sant per demanar la intercessió per a la protecció del poble i dels conreus.

Agramunt va acollir la tradicional benedicció de Sant Isidre, el 20 de maig. En aquest cas, un centenar de tractors i maquinària per al camp van participar-hi amb els pagesos que els menaven i les seves famílies. L'acte fou organitzat, un any més, per l'Associació d'Agricultors Verge dels Socós. La be-

Processó a Guils de Cerdanya

nedicció va ser realitzada pel franciscà de la Creu Blanca Gmà. Joaquim Cifuentes, i també s'hi van fer presents els membres del Consistori municipal, que van acompanyar la celebració des del seu inici a l'Ermida del Sió. La processó anava presidida per la imatge de Sant Isidre Llaurador. Al migdia, els agricultors van compartir un dinar de germanor i el diumenge van assistir, una representació de l'Associació, a la Missa de la parròquia en honor del seu sant patró, on no hi va faltar la pregària per demanar la pluja.

Organyà acull un concert amb el cor d'ucraïnesos de Guissona

La parròquia d'Organyà va acollir, el diumenge 21 de maig, un concert solidari en favor de les persones que estan vivint els efectes del con-

flicte armat a Ucraïna, organitzat per Vida Creixent d'Organyà i d'Oliana. El concert fou ofert per la coral de la comunitat ucraïnesa de Guissona, infantil i adulta. Tant joves com adults van actuar interpretant diverses peces de caire religiós i també tradicionals ucraïneses, per acabar amb l'havanera *El meu avi*, amb la que van voler agrair l'acollida al poble. L'Església de Santa Maria quedà petita per acollir els assistents, que van respondre calorosament les interpretacions. Va comptar amb l'assistència de l'actual responsable de Vida Creixent en l'àmbit diocesà, Mariano Carbonell, l'Alcalde de la població, i nombrosos veïns d'Oliana i d'Organyà.

Va cloure l'acte agraint l'assistència el Rector de la Parròquia, Mn. Jordi Vázquez, que va citar les lectures del dia i que va animar a viure en el dia a dia a través de la pau.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

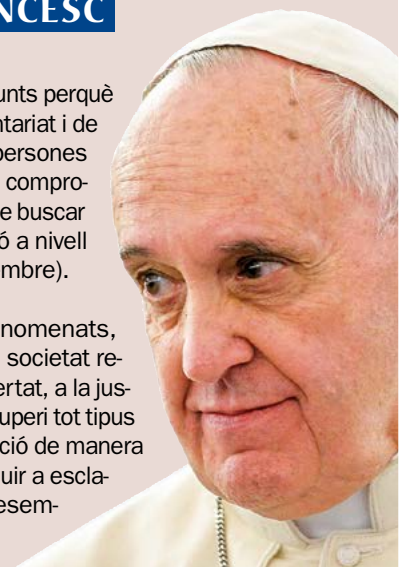

@Pontifex_es: «Exercir violència contra una dona o explotar-la no és un simple delictes, és un crim que destrueix l'harmonia, la poesia i la bellesa que Déu va voler donar al món» (25 de novembre).

@Pontifex_es: «Déu s'amaga en les situacions comunes de la nostra vida. No ve amb esdeveniments extraordinaris, sinó amb les coses de tots els dies: el treball quotidià, una trobada casual, una persona necessitada... Aquí està el Senyor que ens crida i inspira les nostres accions» (29 de novembre).

@Pontifex_es: «Preguem junts perquè les organitzacions de voluntariat i de promoció humana trobin persones que estiguin desitjoses de comprometre's amb el bé comú i de buscar noves vies de col·laboració a nivell internacional» (1 de desembre).

@Pontifex_es: «Estem anomenats, tots junts, a construir una societat renovada i orientada a la llibertat, a la justícia i a la pau, perquè se superi tot tipus de desigualtat i discriminació de manera que cap persona pugui reduir a esclavitud a una altra» (2 de desembre).

Ofrena dels Amics del Santuari d'Arboló a la Mare de Déu de Montserrat

El dissabte dia 20 de maig, l'Arquebisbe d'Urgell amb 150 pelegrins del Pallars Sobirà i Jussà i d'altres llocs, van pujar a la Basílica de Montserrat per ofrenar una majòlica amb la imatge de la Mare de Déu d'Arboló, patrona dels Pallars, que es va col·locar al Camí dels Degotalls de la muntanya de Montserrat en signe d'agermanament.

L'Arquebisbe va presidir la Missa conventual del Santuari i a la seva homilia, després de comentar les lectures bíbliques, va fer esment de l'agermanament entre el Santuari de la Mare de Déu d'Arboló (Parròquia d'Arcalís-Municipi de Soriguera) i el Santuari de la Mare de Déu de Montserrat (Patrona de Catalunya). Destacà com Maria ens ajuda a acollir i viure el misteri de l'Ascensió i la Pentecosta ja propera, vivint com a ressuscitats, cercant les coses de dalt.

Acompanyats pel Rector del Santuari de Montserrat, P. Joan Maria Mayol, O.S.B., van dirigir-se després de la Missa al Camí dels Degotalls on ja estava col·locada la Majòlica. Allà l'Arquebisbe, acompanyat pels arxiprestos del Pallars, Mn. Joan Pau Esteban i Mn. Alfons Velásquez, així com de Mn. Jan Martínez Alonso, vinculat a Peramea, i Mn. Josep Puig i Mn. Joaquim Rovirosa, de Vilafranca del Penedès, va beneir la Majòlica i van cantar els goigs de la Mare de Déu d'Arboló que tenen aquesta estrofa: «Causa de nostra alegria, consol en tota aflicció, siau-nos del cel la guia, Verge Santa d'Arboló.»

Un dinar de germanor i la visita espiritual al cambril de la Mare de Déu de Montserrat amb la foto de família, van cloure la joiosa jornada viscuda a la Santa Muntanya.

► **Confirmacions a Santa Maria de Guissona.** L'Arquebisbe d'Urgell Joan-Enric va administrar el sagrament de la Confirmació a 17 joves de la Parròquia de Santa Maria de Guissona acompanyat pel Rector, Mn. Ramon Balagué, i els sacerdots, Juan Pablo Yáñez, Francisco Angulo i Jerrick Banzuela. Al final de la Missa va poder saludar l'actual Alcalde de la vila. A la seva homilia, en la vigília de la solemnitat de l'Ascensió del Senyor, va animar els joves a mirar sempre amunt amb esperança, sabent que Jesucrist camina amb nosaltres «cada dia fins a la fi del món», i per l'Esperit Sant, ens guia, ens ensenya a pregar, ens fa lliures, ens dona l'amor de Déu Pare i ens fa testimonis alegres i valents del seu Evangeli. L'Arquebisbe agrai la tasca dels catequistes i dels mossens i tot l'esforç que els pares i els educadors fan pels seus fills adolescents, perquè acullin la bona tradició cristiana i siguin forjadors del país amb valors perdurables. Demanà oracions per la pluja, perquè vingui a ajudar la situació tan dura i precària que estan vivint els pagesos de la zona i a tants altres llocs del món.

► **Confirmacions a Bellvís i al Poal.** En la solemnitat de l'Ascensió de Jesús al cel, a l'Església de la Mare de Déu Assumpta de Bellvís, l'Arquebisbe Joan-Enric va administrar el sagrament de la Confirmació a 4 joves de Bellvís i 2 joves del Poal. Estaven acompanyats per les seves catequistes i les seves famílies i feligresos de les dues parròquies, que actualment serveix ministerialment Mn. Jerrick Banzuela. L'Arquebisbe va exhortar-los a viure sempre contents amb l'alegria que brolla de l'esperança de la resurrecció de Jesucrist, que assegut a la dreta del Pare, vetlla per tots nosaltres i ens dona l'Esperit Sant, pel Baptisme i la Confirmació especialment, que ens guia cap a la veritat plena». Valorà tot l'esforç que aquestes parròquies estan fent per ajudar al nou jove Rector, Mn. Jerrick Banzuela, que les atén ajudat per Mn. Francisco Angulo, Sacerdot mexicà que fa els seus estudis de litúrgia a Barcelona, i per Mn. Antoni Baldomà, Diaca permanent.

FE D'ERRATES. Informem que en l'edició del *Full Dominical* del passat 4 de maig, a la pàg. 2, s'anomena per error La Passió d'Oliana, quan es tracta de La Passió d'Esparreguera.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

12. ■ Dilluns (lit. hores: 2a set.) [2C 1,1-7 / SI 33 / Mt 5,1-12]. Tortosa: □ Santa M. Rosa Molas i Vallbé (1815-1876), religiosa de Reus, fund. Gnes. MdD de la Consolació, a Tortosa (CMC, 1858); sant Joan de Sahagún, prev. agustí; beata Iolanda (o Violant), rel. franciscana.

13. □ Dimarts [2C 1,18-22 / SI 118 / Mt 5,13-16]. Sant Antoni de Pàdua

(†1231), prev. franciscà i dr. de l'Església, nat a Lisboa, patró del ram de la construcció; sant Fandila, prev.

14. ■ Dimecres [2C 3,4-11 / SI 98 / Mt 5,17-19]. Sant Eliseu, profeta (s. IX aC); santa Digna, vg. i mr.

15. ■ Dijous [2C 3,15-4,1.3-6 / SI 84 / Mt 5,20-26]. Santa Maria Miquela del Santíssim Sagrament (Madrid, 1809-València, 1865), vg., fund. adora-

trius a Madrid; sant Bernard de Menton, rel.

16. □ Divendres [Dt 7,6-11 / SI 102 / 1Jo 4,7-16 / Mt 11,25-30]. Sagrat Cor de Jesús. Sant Quirze (Quirc, Quiri o Quir) i la seva mare Julita, màrtirs (s. IV); sant Ferriol, prevere i mr.; sant Ilpídi, mr.

17. □ Dissabte [Is 61,9-11 / SI 1S / Lc 2,41-51]. Cor Immaculat de la Be-

aurada Verge Maria. Sant Gregori Barbarigo, bisbe de Bèrgam i de Pàdua (s. XVIII); santa Emília Vialar, vg. i fund. (1856).

18. ■ Diumenge vinent, XI de durant l'any (lit. hores: 3a set.) [Ex 19,2-6a / SI 99 / Rm 5,6-11 / Mt 9,36-10,8]. Sants Marc i Marcel·lià, germans mrs. a Roma; santa Marina, vg. i mr.; sants Ciríac i Paula, vg., germans mrs.

El Cos i la Sang de Crist (A)

COMENTARI

«La meva carn és un veritable menjar»

En l'Eucaristia consagrem el pa i el vi. Pa i vi ja ens parlen de l'aliment de la nostra vida. Avui les lectures d'aquest dia del Corpus ens parlen sobretot de l'Eucaristia com aliment de la nostra vida: *Si no menges la carn del Fill de l'home i no beveu la seva sang, no podeu tenir vida en vosaltres*. Si volem tenir una vida cristiana plena ens cal menjar el Cos i la Sang de Crist. Ho ha dit clarament el Senyor: *Qui menja la meva carn i beu la meva sang té vida eterna i jo el ressuscitaré el darrer dia*. La vida que ens dona el Senyor és per ara, mentre som en aquest món però és també garantia de la pròpia resurrecció. Sense l'Eucaristia és impossible viure com a cristians. Per això la missa del diumenge és molt més que una obligació; és la condició indispensable per a tenir una existència cristiana. Jesús recorda als jueus que valoraven molt el manà que Déu els havia donat al desert que el veritable aliment és l'Eucaristia: *Aquest és el pa baixat del cel. No és com el que van menjar els vostres pares. Ells van morir, però els qui mengen aquest pa, viuran per sempre*. No hi ha comparació possible entre manà i Eucaristia. De fet ja a la primera lectura Moisès recorda aquest manà però diu: *Perquè aprenguessis que l'home no viu només de pa, viu de tota paraula que surt de la boca de Déu*. Més enllà de l'aliment material hi ha un aliment molt superior, l'aliment de l'Eucaristia. I sant Pau a la segona lectura ens recorda la realitat de la presència de Crist en el pa i en el vi: *El calze de la benedició no és potser comunió, amb la sang de Crist? El pa que partim, no és potser comunió amb el cos de Crist?* I com rebem el mateix Crist hem de viure en comunió amb Crist i amb els germans: *Tots nosaltres ni que siguem molts, formem un sol cos*. Ningú no pot dir que no pot portar una vida cristiana, que no pot seguir Jesús pel camí de la creu, quan tenim aquest aliment, que és el mateix Crist, que ens dona tota la força que necessitem, que ens dona una vida immortal. La nostra vida cristiana no pot ser ni raquítica ni malfaltesa.

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura del llibre del Deuteronomi (Dt 8,2-3.14b-16a)

Moisès digué al poble: «Recorda't del camí que el Senyor t'ha fet fer pel desert des de fa quaranta anys per afligir-te, per provar-te, per conèixer els sentiments del teu cor i veure si observaries o no els seus manaments. T'afligí fent-te passar fam, però després t'alimentà amb el manà, que ni tu ni els teus pares no coneixíeu, perquè aprenguessis que l'home no viu només de pa; viu de tota paraula que surt de la boca de Déu.

Recorda't del Senyor, el teu Déu, que et va fer sortir de la terra d'Egipte, un lloc d'esclavatge; que t'ha fet passar per aquest desert immens i terrible, infestat de serps verinoses i d'escorpins, una terra eixuta, sense aigua, on per a tu va fer saltar un doll d'aigua de la roca dura, i t'hi alimentava amb el manà, que els teus pares no coneixien.»

▶ Salm responsorial (147)

R. *Glorifica el Senyor, Jerusalem.*

Glorifica el Senyor, Jerusalem, / Sió, canta lloances al teu Déu, / que assegura les teves portes / i beneeix dintre teu els teus fills. R.

Manté la pau al teu territori / i et sacia amb la flor del blat. / Envia ordres a la terra, / i la seva paraula corre de pressa, no es detura. R.

Anuncia les seves paraules als fills de Jacob, / als fills d'Israel, els seus decrets i decisions. / No ha obrat així amb cap altre poble, / no els ha fet conèixer les seves decisions. R.

▶ Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 10,16-17)

Germans, el calze de la benedició que nosaltres beneïm, no és, potser, comunió amb la sang de Crist? El pa que nosaltres partim, no és, potser, comunió amb el cos de Crist? El pa és un de sol. Per això tots nosaltres, ni que siguem molts, formem un sol cos, ja que tots participem del mateix pa.

▶ Lectura de l'Evangeli segons sant Joan (Jn 6,51-58)

En aquell temps Jesús digué als jueus: «Jo soc el pa viu, baixat del cel. Qui menja aquest pa, viurà per sempre. Més encara: El pa que jo donaré és la meva carn, perquè doni vida al món.» Els jueus es posaren a discutir. Deien: «Com s'ho pot fer, aquest, per donar-nos la seva carn per menjar?» Jesús els respongué: «Us ho dic amb tota veritat: Si no menges la carn del Fill de l'home i no beveu la seva sang, no podeu tenir vida en vosaltres. Qui menja la meva carn i beu la meva sang té vida eterna, i jo el ressuscitaré el darrer dia. Ben cert: la meva carn és un veritable menjar, i la meva sang és una veritable beguda. Qui menja la meva carn i beu la meva sang està en mi i jo en ell. A mi m'ha enviat el Pare que viu, i jo visc gràcies al Pare; igualment, els qui em mengen a mi viuran gràcies a mi. Aquest és el pa baixat del cel. No és com el que van menjar els vostres pares. Ells van morir, però els qui mengen aquest pa, viuran per sempre.»

▶ Lectura del libro del Deuteronomio (Dt 8,2-3.14b-16a)

Moisés habló al pueblo diciendo: «Recuerda todo el camino que el Señor, tu Dios, te ha hecho recorrer estos cuarenta años por el desierto, para afligirte, para probarte y conocer lo que hay en tu corazón: si observas sus preceptos o no. Él te afligió, haciéndote pasar hambre, y después te alimentó con el maná, que tú no conocías ni conocieron tus padres, para hacerte reconocer que no solo de pan vive el hombre, sino que vive de todo cuanto sale de la boca de Dios.

No olvides al Señor, tu Dios, que te sacó de la tierra de Egipto, de la casa de esclavitud, que te hizo recorrer aquel desierto inmenso y terrible, con serpientes abrasadoras y alacranes, un sequeal sin una gota de agua, que sacó agua para ti de una roca de pedernal; que te alimentó en el desierto con un maná que no conocían tus padres.»

▶ Salmo responsorial (147)

R. *Glorifica al Señor, Jerusalén.*

Glorifica al Señor, Jerusalén; / alaba a tu Dios, Sión. / Que ha reforzado los cerrojos de tus puertas, / y ha bendecido a tus hijos dentro de ti. R.

Ha puesto paz en tus fronteras, / te sacia con flor de harina. / Él envía su mensaje a la tierra, / y su palabra corre veloz. R.

Anuncia su palabra a Jacob, / sus decretos y mandatos a Israel; / con ninguna nación obró así, / ni les dio a conocer sus mandatos. R.

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Corintios (1Cor 10,16-17)

Hermanos: El cáliz de la bendición que bendecimos, ¿no es comunión de la sangre de Cristo? Y el pan que partimos, ¿no es comunión del cuerpo de Cristo? Porque el pan es uno, nosotros, siendo muchos, formamos un solo cuerpo, pues todos comemos del mismo pan.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Juan (Jn 6,51-58)

En aquel tiempo, dijo Jesús a los judíos: «Yo soy el pan vivo que ha bajado del cielo; el que coma de este pan vivirá para siempre. Y el pan que yo daré es mi carne por la vida del mundo». Disputaban los judíos entre sí: «¿Cómo puede este darnos a comer su carne?»

Entonces Jesús les dijo: «En verdad, en verdad os digo: si no coméis la carne del Hijo del hombre y no bebéis su sangre, no tenéis vida en vosotros. El que come mi carne y bebe mi sangre tiene vida eterna, y yo lo resucitaré en el último día. Mi carne es verdadera comida, y mi sangre es verdadera bebida. El que come mi carne y bebe mi sangre habita en mí y yo en él. Como el Padre que vive me ha enviado, y yo vivo por el Padre, así del mismo modo, el que me come vivirá por mí. Este es el pan que ha bajado del cielo: no como el de vuestros padres, que lo comieron y murieron; el que come este pan vivirá para siempre.»